

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Szabó Gábor egyéni ügyvéd (.....) által képviselt felperes neve(.....) felperesnek a dr. Néző Gabriella egyéni ügyvéd (....) által képviselt alperes neve(....) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék által 2019. április 12. napján 69.P...../2018/14. számon meghozott ítélete ellen az alperes részéről 15. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (Húszezer) forint ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül költségterítés nélkül a felperes részére a v....@digitalvac.hu e-mail címre elektronikus másolatban küldje meg az "Európa jövője" címmel 2018. május 23-24. között a **V.B.** tartott konferencia megrendezésére vonatkozóan nettó 5.000.000 forintig terjedő költsést (kiadást) eredményező, gazdasági társaságokkal, egyesületekkel, alapítványokkal, pártokkal, költségvetési szervekkel és egyéni vállalkozókkal kötött írásos szerződésekből a szerződő fél nevét, a szerződés dátumát és időtartamát, tárgyát és típusát, valamint nettó összegét. Kötelezte az alperest továbbá, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 90.000 forint perköltséget.

Az ítélet tényállása szerint az alperes közalapítvány, alapítója Magyarország Kormánya. Közhasznú tevékenysége elsősorban tudományos kutatási, közművelődési, oktatási és a kulturális javak védelmével kapcsolatos közfeladatok ellátására irányul. Elsődleges közfeladata a kulturális örökség védelme, elemeinek megőrzése, fenntartható használatuk elősegítése és támogatása, mely feladatot az általa üzemeltetett **THM** keresztül valósít meg. További céljainak megvalósítása érdekében működteti a **XX. Sz.I.**, a **XXI. Sz. I.**, a **H.T.I.**, valamint a **K.I.** Az alperes szervezésében 2018. május 23. és 24. napján a **V.B.** került megrendezésre a Visegrádi Együttműködés (V4) magyarországi elnökségéhez kapcsolódó "Európa jövője" című konferencia.

A felperes 2018. június 11. napján az alpereshez címzett elektronikus levélben kérte, hogy az alperes küldje meg részére a v.....@digitalvac.hu e-mail címre elektronikus formában, hogy az "Európa jövője" címmel 2018. május 23-24. között a **V.B.** megrendezett konferencia kapcsán mely gazdasági társaságokkal, egyesületekkel, alapítványokkal,

pártokkal, költségvetési szervekkel és egyéni vállalkozókkal kötöttek a konferenciára vonatkozó nettó 5.000.000 forintig terjedő költséget (kiadást) eredményező írásos szerződéseket, mi a szerződő fél neve, a szerződés dátuma és időtartama, tárgya és típusa, valamint nettó összege.

Az alperes 2018. június 22. napján arról tájékoztatta a felperest, hogy adatigénylésének teljesítése a közalapítvány alaptevékenységének ellátásához szükséges munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevételével jár, annak teljesítése 4 óra időtartamot vesz igénybe, így a felperes az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 29. §-ának (4) bekezdése és a 301/2016. (IX.30.) Korm. rendelet 4. §-ának (2) és (4) bekezdése alapján 17.600 forintot köteles az alperes bankszámlájára megfizetni.

A felperes 2018. július 23. napján előterjesztett keresetében az adatigénylésben foglalt adatok költségtérítés nélküli kiadására kérte az alperest kötelezni. Vitatta, hogy kérelmének teljesítése az alperesre aránytalan terhet ró mivel egy adott rendezvény egyes szerződéseinek listáját kérte, így kérelme az adatok szűk körét érinti. Egy, az állam által alapított szervezettől elvárhatónak tartotta, hogy szerződéses állományát nyilvántartsa. Állította, hogy kérelme 1-3 munkaóra alatt teljesíthető, és utalt arra, hogy az alperes csak a 4 óra időtartamot meghaladó munkaórákra számíthatna fel költségtérítést.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az adatigénylés teljesítése 8 munkaórát venne igénybe, mivel a szerződések adatai nem eseményenként szétválogatva, hanem ömlesztve kerülnek táblázatba, így az adatigénylés teljesítése során szerződésenként 7,86 percet venne igénybe a szerződések áttekintése. Állítása szerint az elvégzendő munkára tekintettel a 8 óra időtartam nem eltúlzott, és az óránkénti 4.400 forint összegű költségtérítés is elmarad az 1 munkaóra eső tényleges munkaerő-költségtől. Előadta, hogy a szerződéseket nyilvántartó Pénzügyi Iroda 7 munkavállalójának igen nagy az alperes alaptevékenységének ellátásával összefüggő munkaterhe, mivel költségvetési támogatásból származó forrásai okán az alperesnek szigorú elszámolási kötelezettsége van.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaposnak találta. Határozatát az Infotv. 3. § 5., 6. és 9. pontjára, 26. § (1) bekezdésére, 27. §-ára, 29. § (2) (4) és (5) bekezdésére, valamint a Kormányrendelet 1. §, 3. § (1) bekezdésére, 4. § (2) és (4) bekezdésére alapította.

Rögzítette, hogy az alperes nem tette vitássá, hogy a kiadni kért közérdekű és közérdekből nyilvános adatok kezelője, amelyeket az Infotv.-ben írt törvényi akadályok hiányában köteles kiadni.

Életszerűnek látta, hogy a felperesi kérelem teljesítése során nem mellőzhető a szerződések áttekintése, amely a munkaerő igénybevételével jár. Utalt arra, hogy az alperes a pert megelőzően arról adott a felperesnek tájékoztatást, hogy az adatigénylés teljesítése az alperes alaptevékenységének ellátásához szükséges munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevételével jár, annak teljesítésének időtartama 4 óra, arra azonban nem vonatkozott a tájékoztatás, hogy a válaszelevélben írt 4 óra időtartam a Kormányrendelet 3. § (1) bekezdése szerinti 4 órán felül a teljesítéshez szükséges további időtartamot jelent, és arra nézve sem, hogy az alperes a Kormányrendelet szerinti 4 órás időtartamra megfelelően mellőzte a költségtérítés felszámítását. Ezzel szemben az alperes az érdemi ellenkérelmében már azt állította, hogy a szerződések számára és terjedelmére

tekintettel a teljesítés az alaptevékenység ellátásához szükséges munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevételével jár, és az ahhoz szükséges időtartam 8 óra.

A törvényszék a perben eldöntendő kérdésnek azt tartotta, hogy a perbeli elektronikus adatigénylés teljesítése igénybe veszi-e az alperes alaptevékenysége ellátásához szükséges munkaerő-állományát, és ha igen az olyan mértékű-e, amely aránytalannak tekinthető. Arra a következtetésre jutott, hogy az alperes az alaptevékenységének ellátásához szükséges munkaszervezete mellett, az ahhoz kapcsolódó számviteli, pénzügyi, nyilvántartási, kapcsolattartási és adatszolgáltatási feladatok ellátása végett tartja fenn a Pénzügyi Irodát, ezzel mindezen feladatok alól mentesítve az alapító okiratban megjelölt alaptevékenységet közvetlenül ellátó munkavállalókat. Erre tekintettel fogalmilag kizárt, hogy a közérdekű adatok kiadása bármilyen mértékben igénybe vegye az alperes alaptevékenységét ellátó munkaerő állományát. Az elsőfokú bíróság ezért a kért adatok költségtérítés megállapítása nélküli kiadására kötelezte az alperest.

A határozattal szemben az alperes élt fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte.

Hangsúlyozta az alperes a fellebbezésében, hogy nem felel meg a valóságnak az elsőfokú ítéletbe foglalt azon állítás, mely szerint a Pénzügyi Iroda munkavállalói nem látnak el az alperes alaptevékenységébe tartozó feladatokat. A Kormány közfeladatok ellátására hozta létre az alperest, aki a közfadatait költségvetési támogatásból látja el szigorú elszámolási és beszámolási kötelezettség terhe mellett. Az alperes által ellátandó közfeladatok teljesítése lehetetlen a pénzügyi, elszámolási feladatok ellátása nélkül. Az alperes alaptevékenysége a közpénzek felhasználása kulturális, tudományos, oktatási célból, továbbá a közpénzek felhasználására vonatkozó pénzügyi, elszámolási kötelezettségek teljesítése. Ha az alperes nem végzi el a részére előírt elszámolási és beszámolási feladatokat, akkor a kapott támogatást annak kamataival együtt vissza kell fizetnie a támogató részére, így működése lehetetlenné válik. A nemzeti vagyonnal gazdálkodó szervezetek alaptevékenysége, alapfeladata a nemzeti vagyon átlátható, hatékony és költségtakarékos működtetése és felhasználása. A vagyon felhasználásában a pénzügyi tevékenységet végző munkavállalók kulcsszerepet játszanak, ezért a Pénzügyi Irodán dolgozó munkavállalókat az elsőfokú bíróság jogellenesen vonta ki az alperes alaptevékenységének köréből. Emellett a Pénzügyi Iroda tevékenységi körébe nem tartozik bele az adatigénylésekkel kapcsolatos feladatok ellátása, az elsőfokú ítélet ezzel ellentétes állítása nem valós.

Az alperes a fellebbezésében utalt a NAIH értelmezésére, amely szerint munkaerő ráfordítás akkor nem állapítható meg a költségtérítés keretében, ha az adott közfeladatot ellátó szerv rendelkezik egy, az információszabadságból eredő kötelezettségek teljesítésében közreműködő személlyel, vagy ilyen szervezeti egységet alakított ki. Az alperes nem rendelkezik ilyen személlyel és nem is alakított ki olyan szervezeti egységet, akinek vagy amelynek nevesített, kifejezett alapfeladata lenne a közérdekű adatigénylések teljesítése. Ezért az elsőfokú bíróság ítélete a NAIH 2016. évi beszámolójában szereplő, idézett értelmezéssel is kifejezetten ellentétes.

Ismételten hangsúlyozta a fellebbezés, hogy a táblázat elkészítése az alperes munkaerőforrásának aránytalan igénybevételével járt volna, ezért jogszerűen igényelt költségtérítést a felperestől az adatigénylés teljesítéséért.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság döntését és annak indokait a Fővárosi Ítéltábla mindenben osztotta, azokhoz - elsősorban a fellebbezésben foglaltakra tekintettel - az alábbiakat fűzi.

A perben nem volt vitás, hogy az alperes a kiadni kért közérdekű adatok kezelője, és az alperes nem hivatkozott olyan törvényi akadályra sem, amely a kérelem teljesítését kizárná. Mindezek hiányában helytállóan következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy az alperes a kért közérdekű adatok kiadására köteles. A perben eldöntendő kérdés az volt, hogy az alperessel alappal támasztotta-e az adatigénylés teljesítésének feltételül a megjelölt összegű költségtérítés megfizetését a felperessel szemben.

A törvényszék helytállóan hívta fel az Infotv. 29. §-ának (4) bekezdését, amely szerint az adatigénylés teljesítése a közfeladatot ellátó szerv alaptevékenységének ellátásához szükséges munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevitelével jár, vagy az a dokumentum vagy dokumentumrész, amelyről az igénylő másolatot igényelt, jelentős terjedelmű, illetve a költségtérítés mértéke meghaladja a kormányrendeletben meghatározott összeget, az adatigénylést a költségtérítésnek az igénylő általi megfizetését követő 15 napon belül kell teljesíteni.

Az Infotv. 29. §-ának (5) bekezdése tartalmazza a költségtérítés mértékének meghatározása során figyelembe vehető költségelemeket, ezek c) pontjában szerepel, hogy ha az adatigénylés teljesítése a közfeladatot ellátó szerv alaptevékenységének ellátásához szükséges munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevitelével jár, az adatigénylés teljesítésével összefüggő munkaerő-ráfordítás költsége figyelembe vehető a költségtérítés mértékének meghatározásakor.

A közérdekű adat iránti igény teljesítéséért megállapítható költségtérítés mértékéről szóló 301/2016. (IX.30.) Korm. rendelet 3. §-ának (1) bekezdése szerint az adatigénylés teljesítésével összefüggő munkaerő-ráfordítás költsége - az Infotv. 29. § (5) bekezdés c) pontjában foglalt feltétel teljesülése mellett - abban a mértékben vehető figyelembe, amennyiben az adatigénylés teljesítéséhez szükséges munkaerő-ráfordítás időtartama meghaladja a 4 munkaórát.

A Kormányrendelet 4. § (3) bekezdése szerint a munkaerő-ráfordítás személyenkénti költségét akként kell meghatározni, hogy az adatigénylés teljesítésében közreműködő személy által az adatigénylés teljesítésével összefüggésben teljesített munkaórák számát meg kell szorozni e személy 1 munkaórára eső tényleges munkaerő-költségével, ahol tényleges munkaerő-költségnek az e személyt megillető rendszeres személyi juttatások összegét kell tekinteni. A (4) bekezdés értelmében az adatigénylés teljesítésével összefüggő munkaerő-ráfordítás összes költségként legfeljebb munkaóránként átlagosan 4.400 forint vehető figyelembe.

Az elsőfokú bíróság helytállóan tulajdonított jelentőséget annak, hogy az alperes a pert megelőző tájékoztatásában arról informálta a felperest, hogy az adatigénylés teljesítésének időtartama 4 óra, ez pedig a Kormányrendelet 3. §-ának (1) bekezdése értelmében az adatigénylés teljesítésével összefüggő munkaerő-ráfordítás költségének megállapításakor figyelembe nem vehető. A Kormányrendelet szerint ugyanis a 4 órát meghaladó munkaerő-ráfordítás költsége számítható fel az adatigénylővel szemben, az is

csak akkor, amennyiben az adatigénylés teljesítése a közfeladatot ellátó szerv alaptevékenységének ellátásához szükséges munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevételével jár.

Kiegészíti ezt azzal az ítélettel, hogy az alperes ellenkérelmében felhozott érvelése, mely szerint az adatigénylés teljesítése valójában 8 órát venne igénybe, és a Kormányrendeletben szereplő 4 órán felüli 4 órára vonatkozott az alperes által a pert megelőzően a felperes számára nyújtott tájékoztatás sem támasztja alá, hogy a megjelölt munkaidő-igény az alperes tevékenységének ellátásához szükséges munkaerő-állomány aránytalan igénybevételét jelentené.

Helytállóan hivatkozott a felperes a fellebbezési ellenkérelmében a tárgyan kialakult ítélezési gyakorlatra, ezek közt a Fővárosi Ítélet tábla jelen tanácsának korábban már kifejtett álláspontjára, melyben - utalva a NAIH több ízben hasonló témakörben folytatott vizsgálata eredményeként született jelentéseiben kifejtett nézetére - hangsúlyosan rögzítette, hogy a közfeladatot ellátó szervek a közérdekű adatigénylések teljesítésekor nem szolgáltatást nyújtanak, hanem az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdésében meghatározott alapvető - a közérdekű adatok nyilvánosságához fűződő - jogból eredő kötelezettségeiket teljesítik. Ez azt jelenti, hogy - alapesetben - a normál napi működés keretében ingyenesen kell az igényelt adatokat az állampolgárok rendelkezésére bocsátani. Az adatigénylés teljesítése természetesen bizonyos mértékű munkaerő-ráfordítást szükségképpen igényel. Ez a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő alapjog intézményi biztosításának a velejárója. A közfeladatot ellátó szerveknek azonban készen kell állniuk arra, hogy bármely tevékenységüket illetően érkezhessen hozzájuk közérdekű, illetve közérdekből nyilvános adatok megismerésére vonatkozó adatigénylés (Fővárosi Ítélet tábla 8.Pf. /2018/3.). Ebből az következik, hogy minden egyes esetben egyedi vizsgálat tárgyát kell képezze annak megállapítása, hogy az adatigénylés teljesítése ténylegesen a közfeladatot ellátó szerv tevékenységének ellátásához szükséges munkaerő-állomány aránytalan igénybevételét jelentené-e, mert csak ebben az esetben van lehetőség annak teljesítését költségtérítés megfizetéséhez kötni.

A peradatok szerint az alperes a konferencia szervezése során 61 darab szerződést kötött 305 oldal terjedelemben. Az alperesi munkavállalók összlétszáma a perbeli időszakban 65 fő volt, ebből 7 munkavállaló dolgozott a közérdekű adatigénylések teljesítését végző Pénzügyi Irodán. Bár az alperes a fellebbezésében támadta az elsőfokú ítélet erre vonatkozó megállapítását, ez azonban nem vezetett eredményre tekintettel arra, hogy az alperes a 4. sorszámú érdemi ellenkérelme 6. oldalának 4. bekezdés 8-9. sorában maga nyilatkozott akként, hogy az alperes által kötött szerződések a Pénzügyi Iroda kezelésében vannak.

Helytállóan hivatkozott a felperes a perben arra, hogy egy munkavállaló akár 8 munkaórát kitevő tevékenysége egy 65 főt alkalmazó közfeladatot ellátó szerv esetében semmiképpen sem tekinthető olyan tehernek, amely a munkaerőforrás aránytalan igénybevételével jár, az ugyanis nem eredményezné az alperes napi működésének ellehetetlenítését.

Mindezek következtében helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes adatkiadási kérelme aránytalan terhet nem róhat az alperesre, ezért az Infotv. 29. § (5)

bekezdés c) pontjában meghatározott feltételek, amelyek lehetővé tennék a költségtérítés megállapítását, a perbeli adatigénylés tekintetében nem állnak fenn. Helytállóan kötelezte ezért a törvényszék az alperest a kért adatok költségtérítés nélküli kiadására.

A Fővárosi Ítélőtábla a kifejtettek következtében az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján - az indokolás ismertetett kiegészítésével - helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alperest a Pp. 364. §-a értelmében alkalmazandó Pp. 83. §-ának (1) bekezdése szerint kötelezte a felperes oldalán felmerült, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. §-ának (1) bekezdés a) pontja, valamint (2) bekezdése alapján mérsékelt összegben, az elvégzett tevékenységgel (1 darab 10 oldalas fellebbezési ellenkérelem elkészítése) arányban állóan megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére.

A per az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes, ezért a fellebbezési illetékről rendelkezni nem kellett.

A Fővárosi Ítélőtábla a fellebbezést a Pp. 376. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

, 2019. július 2.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

Dr. Pullai Ágnes s.k.
bíró